

Tadeusz Pacholczyk
UAM Poznań

ZŁOTY JUBILEUSZ RUSYCYSTYKI POZNAŃSKIEJ —
PROBLEMATYKA BADAWCZA MIĘDZYNARODOWYCH
KONFERENCJI NAUKOWYCH (1989–2012)

Wszelkiego rodzaju jubileusze, a tym bardziej złote, skłaniają do określonych refleksji. Wiążą się one zazwyczaj z retrospektywnym spojrzeniem na minione lata oraz wytyczeniem nowych perspektyw. Dotyczy to oczywiście również Złotego Jubileuszu Instytutu Filologii Rosyjskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, który w 2015 roku obchodzi swoje 50-lecie. Okazja ta daje możliwość zaprezentowania różnych aspektów działalności Instytutu. Składają się na nie między innymi aktywność naukowa, dydaktyczna, organizacyjna, efektywność kształcenia etc.

Wspomniane formy działania IFRos UAM w Poznaniu znalazły już niejednokrotnie odbicie w publikacjach poświęconych 10-leciu¹, 30-leciu² i 40-leciu³ tego Instytutu.

Głównym celem niniejszego artykułu jest przedstawienie w zarysie problematyki konferencji naukowych organizowanych przez IFRos UAM w Poznaniu w latach 1989–2012 oraz ukazanie jej aktualnego i perspektywicznego charakteru.

Tak określony cel wymaga jednak przedstawienia — chociażby w krótkim zarysie — historii Instytutu: jego początków oraz współczesności.

Filologia rosyjska w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza powstała na gruncie slawistyki. Głównym jej animatorem był prof. Władysław Kuraszek, wybitny polski językoznawca — polonista i slawista. Trzeba dodać, że tradycje slawistyczne na naszej uczelni sięgały początków Uniwersytetu Poznańskiego, albowiem jeszcze w roku 1920 powstał tutaj Instytut Zachodniosłowiański. W okresie powojennym istniała Katedra Literatur Słowiańskich, którą od 1962 roku kierował prof. Wła-

---

¹ H. Pańczyk: *10 lat filologii rosyjskiej w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (1965–1975)*. „Studia Rossica Posnaniensia” 1979, nr IX, s. 231–234.

² T. Pacholczyk: *30 lat filologii rosyjskiej w Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu (zarys)*. „Przegląd Rusycystyczny” 1996, nr 1–2, s. 129–130; „Informator UAM” 31 października 1995, s. 50–51; „Języki Obce w Szkole” 1996, nr 5, s. 476–477; *Познаньская русистика (1965–1995)*. Автор-сост. В. Каминьски. Poznań: UAM 1995, 96 s.

³ A. Markunas: *40 lat rusycystyki poznańskiej*. Poznań: Wydział Neofilologii UAM 2005, 127 s.

dysław Kuraszkiewicz. Idea powołania filologii rosyjskiej doczekała się realizacji w 1965 r. Wtedy to bowiem pod kierownictwem prof. Leszka Ossowskiego — językoznawcy, sławisty, rusycysty o autorytecie międzynarodowym — we współpracy z prof. Kuraszkiewiczem utworzono na ówczesnym Wydziale Filologicznym Katedrę Filologii Rosyjskiej.

W roku akademickim 1969/1970 Katedra została przekształcona w Instytut Filologii Rosyjskiej i Słowiańskiej, na którego czele stanął dyrektor prof. Zbigniew Barański — wybitny i ceniony literaturoznawca (prof. Barański pełnił funkcję dyrektora IFRiS w latach 1967–1974; poprzednio był kierownikiem Katedry).

W kolejnych latach Instytutem (od 1988 Instytutem Filologii Rosyjskiej i Słowiańskiej UAM) kierowali:

- prof. Tadeusz Zdancewicz (1975–1986),
- prof. Władysław Woźniewicz (1987–1990),
- prof. Antoni Markunas (1991–2008),
- prof. Andrzej Sitarski (2008 — do chwili obecnej).

Dyrektorzy ci wspólnie ze swoimi zastępcami, kierownikami zakładów i Radą Naukową IFR wnieśli i wnoszą istotny wkład w rozwój Instytutu w wielu zakresach, co sprzyjało i sprzyja kontynuacji badań naukowych, podnoszenia poziomu nauczania i modyfikacji systemu kształcenia.

Aktualnie w skład Instytutu wchodzi następujące jednostki organizacyjne: Zakład Języka Rosyjskiego, Zakład Literatury Rosyjskiej, Zakład Komparatystyki Literacko-Kulturowej, Zakład Pragmatyki Komunikacyjnej Języków Obcych, Zakład Ukrainistyki oraz Pracownia Tłumaczeń Symultanicznych i Pracownia Audiowizualna.

Obecnie w systemie studiów stacjonarnych (w roku akademickim 2013/2014) młodzież ma możliwość wyboru profilu kształcenia w następujących specjalnościach: 1) filologia rosyjska, 2) filologia rosyjska z filologią angielską, 3) filologia rosyjska z filologią ukraińską, 4) filologia ukraińska, 5) filologia rosyjska z lingwistyką stosowaną. Studia zgodnie z „konwencją bolońską” odbywają się w systemie 3 + 2. Studia niestacjonarne oferują natomiast filologię rosyjską i Podyplomowe Studia Kształcenia Tłumaczy Języka Rosyjskiego.

Blok przedmiotów anglistycznych jest realizowany we współpracy z Wydziałem Anglistyki UAM, natomiast w zakresie lingwistyki stosowanej we współpracy z Instytutem Lingwistyki Stosowanej UAM.

W działalności naukowej każdej jednostki naukowo-dydaktycznej istotną rolę odgrywają konferencje naukowe, sympozja, seminaria i inne imprezy naukowe o charakterze regionalnym (zazwyczaj popularnonaukowe), ogólnopolskim czy też międzynarodowym.

Jak ogólnie wiadomo, spotkania naukowe stanowią nie tylko interesujące forum wymiany myśli, poglądów, wzbogacającą wiedzę, poszerzając horyzonty naukowe, ale również określają i modyfikują czy też przewartościowują problematykę badawczą oraz kształtują w perspektywie nowe prądy i kierunki w wielu dziedzinach współczesnej nauki.

W tym kontekście nowy wymiar miały i mają konferencje naukowe z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność”, organizowane przez IFRos UAM w Poznaniu w latach 1989–2012. Idea tych konferencji zrodziła się w drugiej

połowie lat 80. XX wieku, to jest na długo przed dążeniem Polski do integracji ze strukturami euroatlantyckimi i przystąpieniem do Unii Europejskiej, a co za tym idzie, również przed rozpoczęciem transformacji polityczno-ekonomicznej i społecznej w naszym kraju.

Inspiracją do organizowania konferencji była postępująca demokratyzacja różnych dziedzin życia, a to z kolei rzutowało na modernizację i dostosowanie profilu badań naukowych do zmieniających się warunków w duchu szeroko rozumianej i pogłębionej humanizacji.

Rok akademicki 1987/1988 był istotny dla historii tych spotkań, gdyż to właśnie wtedy nadano im rangę konferencji międzynarodowych — idea tych konferencji nabrała wówczas realnego kształtu. Na dwóch kolejnych Radach Naukowych Instytutu Filologii Rosyjskiej przyjęto formułę cyklicznych konferencji — „Rusycystyka Europejska a Współczesność”. Za głównego animatora tego naukowego przedsięwzięcia należy uznać prof. Władysława Woźniewicza (ówczesnego dyrektora Instytutu).

W latach 1993–2005 autor niniejszego artykułu pełnił funkcję Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego tych konferencji. Dlatego też podjął się on podsumowania, chociażby w ogólnym zakresie problematyki naukowej tych konferencji. Jednakże głównym przyczynkiem tego przedsięwzięcia stał się Złoty Jubileusz Instytutu.

Poznańskie konferencje naukowe stanowią interesujące forum wymiany poglądów, dotyczących zarówno zagadnień aktualnych, jak i perspektywicznych.

Problematyka tych konferencji niejednokrotnie znajdowała już odbicie w różnych publikacjach autora tego artykułu⁴. Z perspektywy czasu można skonstatować, że obrady konferencyjne miały charakter wieloaspektowy i często interdyscyplinarny.

---

⁴ *IV Międzynarodowa Konferencja Naukowa z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność” (UAM — Poznań, 21–24 września 1992 r.)*. „Русский язык за рубежом” 1993, nr 2, s. 130–131; „Przegląd Rusycystyczny” 1993, nr 1–2 (61–62), s. 120–123; „Języki Obce w Szkole” 1993, nr 2, s. 186–188; *V Międzynarodowa Konferencja Naukowa z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność” (UAM — Poznań, 21–23 września 1993 r.)*. „Вестник МАИПРЯИ” 1994, nr 6, s. 8–9; „Przegląd Rusycystyczny” 1994, nr 1–2, s. 125–127; „Języki Obce w Szkole” 1994, nr 3, s. 284–287; „Informator UAM” 30 września 1993, s. 16–17; *Międzynarodowe Konferencje Naukowe z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność” organizowane przez Instytut Filologii Rosyjskiej UAM w Poznaniu (1989–1995)*. „Przegląd Rusycystyczny” 1996, nr 1–2, s. 131–133; „Informator UAM” 31 października 1995, s. 52–55; „Języki Obce w Szkole” 1996, nr 5, s. 477–479; *Poznańskie Międzynarodowe Konferencje Naukowe „Rusycystyka Europejska a Współczesność” (1989–1997)*. „Acta Polono-Ruthenica” 1999, t. IV, s. 415–417 (współautor W. Kamiński); *Odzwierciedlenie chrześcijaństwa w rosyjskiej kulturze literaturze i języku u progu jego drugiego tysiąclecia — VIII Międzynarodowa Konferencja z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność” (UAM — Poznań, 14–16 września 1999)*. „Informator UAM” 3 stycznia 2000, s. 12–13; „Życie Uniwersyteckie”, Poznań 2000, nr 1–2, s. 18–19; „Przegląd Rusycystyczny” 2000, rocz. XXII/2000 Nr 1(89), s. 148–149; „Języki Obce w Szkole” 2000, nr 4; „Acta Polono-Ruthenica”, Olsztyn 1999, t. IV; Olsztyn 2000, t. V, s. 371–373; D. Chodera: *Zainteresowanie językiem rosyjskim nadal*

Prezentowane i dyskutowane w trakcie wszystkich konferencji problemy (wykaz w załączeniu — 1989–2012) koncentrowały się wokół czterech podstawowych dyscyplin: literaturoznawstwa, kulturoznawstwa, językoznawstwa i glottodydaktyki. Różnorodność prezentowanych zagadnień nie pozwala na szczegółowe ich omówienie oraz dogłębną analizę problematyki. Stąd też w toku dalszych rozważań zostaną przedstawione w charakterze egzemplifikacji tylko te zagadnienia, które dotyczyły równocześnie wszystkich wymienionych dyscyplin (np. *Stereotypowość jako konceptosfera w językoznawstwie rosyjskim, literaturoznawstwie, kulturologii i dydaktyce języka rosyjskiego*), problematyki literaturoznawczo-kulturologicznej (np. *Judaica w rosyjskiej literaturze i kulturze*) czy też glottodydaktycznej (np. *Problemy przyswajania rosyjskich realiów etno-socjokulturologicznych w dydaktyce języka rosyjskiego*).

Szczególnie w pierwszym przypadku warto podkreślić nowatorski charakter zaproponowanej tematyki, czyli „stereotypowości jako konceptosfery...”. Problematyka ta w dalszym ciągu (druga dekada XXI w.) wymaga głębszej refleksji naukowej. Można ją zatem określić jako aktualną i perspektywiczną, szczególnie w kontekście badań interdyscyplinarnych nad językiem i kulturą.

Za twórcę pojęcia „konceptosfera” uznaje się rosyjskiego językoznawcę prof. Dmitrija Lichaczowa, który pod koniec lat 90. poprzedniego stulecia rozpoczął badania na ten temat. Na gruncie polskim termin ten rozpowszechnił w końcu XX w. prof. Albert Bartoszewicz. Rosyjska konceptosfera to system pojęć (konceptów) najściślej związanych z mentalnością i kulturą rosyjską. Według współczesnych badań każdy dyskurs kształtuje się wokół jakiegoś konceptu. Z tego też powodu aktualny staje się problem konceptualizacji dyskursów różnego typu — publicystycznego, związanego ze sztuką i szeroko rozumianą kulturą, naukowego czy też związanego z etykietą, np. mowną i różnorodnymi formami bycia.

Warto dodać, że różne szkoły i kierunki językoznawcze opracowują słowniki poszczególnych konceptów. Na bazie takiego rozumienia konceptosfery organizatorzy konferencji zaproponowali rozpatrzenie problemu stereotypowości w zakresie literaturoznawstwa, językoznawstwa, kulturologii i glottodydaktyki.

Termin „konceptosfera” pomaga lepiej zrozumieć wielorakie znaczenie języka, który jest nie tylko środkiem komunikacji zarówno w aspekcie receptywnym, jak i produktywnym, ale także pewną kondensacją (w terminologii Lichaczowa „koncentratem”) kultury danego etnosu. Pojęcie konceptosfery obejmuje bowiem zarówno bogactwo systemu leksykalnego danego języka, jego potencjał gramatyczny, jak i bogactwo świata konceptualnego. Do tej pory pojęcie konceptosfery znalazło

---

łączy wielu ludzi na całym świecie (Fragmenty wystąpienia na uroczystym otwarciu IX Międzynarodowej Konferencji Naukowej z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność” — Poznań, UAM, IFRos., 11–13 września 2001). „Życie Uniwersyteckie” Poznań 2001, nr 9–10, s. 6–8; *Stereotypowość jako konceptosfera w lingwistyce rosyjskiej, literaturoznawstwie, kulturologii i dydaktyce języka rosyjskiego* — IX Międzynarodowa Konferencja Naukowa z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność”. „Przegląd Rusycystyczny” 2001, nr 4, s. 127–129; „Slavia Orientalis” 2002, nr 1, s. 158–162; „Informator UAM” 31 października 2001, nr 15(24), s. 3–5.

najszerze zastosowanie w językoznawstwie i glottodydaktyce, lecz ze względu na swoją pojemność i wieloaspektowość otwiera nowe perspektywy badawcze, o czym była mowa już wcześniej.

W zakresie badań *sensu stricto* literaturoznawczych omawiany termin póki co nie znajduje jeszcze szerszego zastosowania. Jednak i w tej dziedzinie, chociażby w zakresie stereotypów, można wyróżnić na przykład mechanizmy ich tworzenia związane z kategoriami typowości i stereotypu.

Zagadnienie *Judaica* w rosyjskiej literaturze i kulturze było adresowane również do specjalistów z innych dziedzin nauki. Już na etapie organizacyjnym konferencji pojawiły się wątpliwości, czy tak specyficzna i zakrojona na szeroką skalę problematyka spotka się z zainteresowaniem. Do niedawna przecież (jeszcze w ostatnich dekadach XX wieku) objęta była w krajach postkomunistycznych ograniczeniami cenzuralnymi, a twórczość takich pisarzy jak Izaak Babel (1894–1941), Osip Mandelsztam (1892–1942) czy też Boris Pasternak (1890–1960) próbowano wtłoczyć w ramy socrealizmu, z tragicznym, jak wiadomo, skutkiem dla nich samych i recepcji ich twórczości. Obawy te okazały się nieuzasadnione — udział w obradach zgłosiło niemal sześćdziesięciu uczonych, a zdominowały je dwa problemy: literatura rosyjska tworzona przez Żydów i tematyka żydowska w literaturze rosyjskiej. Bardzo ożywioną dyskusję wywołał zwłaszcza pierwszy z nich, gdyż istotnie badanie tzw. rosyjskiej literatury żydowskiej związane jest z określonymi kłopotami metodologicznymi. Przyjęto zasadę, że o przynależności kulturowej twórcy winien decydować rodzaj uprawianej przez niego poetyki. Jeśli chodzi o drugi problem, to — jak pokazały wystąpienia — literatura rosyjska prezentuje szeroką gamę znaczeń i postaw: od w miarę neutralnego wizerunku Żyda w twórczości Aleksandra Puszkina (1799–1837) i otwartego antysemityzmu Fiodora Dostojewskiego (1821–1881) do lansowanej przez wybitnego prawosławnego teologa Siergieja Bułgakowa idei judeo-chrześcijaństwa.

Problematyka glottodydaktyczna w zakresie sformułowanym tematami konferencji dotyczyła różnych aspektów poznawania rosyjskich socjokulturowych artefaktów w procesie nauczania/uczenia się języka rosyjskiego. W większości referatów i dyskusji podkreślano znaczenie lingwokognitywnych aspektów kształtowania kompetencji lingwokulturowo-komunikacyjnej. Należy zauważyć, że tak interpretowana kompetencja jest odbiciem współczesnych kierunków i prądów w glottodydaktyce. Kompetencja ta nie jest bowiem prostym przekazem sumy wiedzy o nowej kulturze, lecz ukształtowaniem zdolności do jej rozumienia, do neutralizacji określonych uprzedzeń i negatywnych stereotypów w odniesieniu zarówno do swojej własnej kultury, jak i kultury innego etnosu przyswajanej za pośrednictwem języka danego obszaru językowego.

Należy podkreślić, że zarysowana wyżej problematyka — zarówno przedstawiona i omówiona w niniejszym artykule, jak i dotycząca pozostałych zagadnień (wykaz tematyki wszystkich dotychczasowych konferencji w załączeniu) — miała w istocie rzeczy charakter wieloaspektowy, często interdyscyplinarny. Już sama tematyka poszczególnych konferencji określała w wielu przypadkach nowe perspektywy badawcze w zakresie literaturoznawstwa, kulturologii, lingwokulturologii, językoznawstwa i glottodydaktyki.

Każdorazowo w konferencjach naukowych z cyklu „Rusycystyka Europejska a Współczesność” (1989–2012) brało udział od 120 do 180 osób. Byli to przedstawiciele ośrodków akademickich niemal ze wszystkich państw europejskich oraz Japonii, Australii, Republiki Południowej Afryki, Stanów Zjednoczonych i Kanady.

Podsumowując tę prezentację, należy podkreślić, że rusycystyka poznańska jest otwarta na wszystkie postępowe i humanistyczne kierunki oraz prądy obecne w nauce światowej.

MIĘDZYKONFERENCJE NAUKOWE Z CYKLU
„RUSYCYSTYKA EUROPEJSKA A WSPÓŁCZESNOŚĆ” 1989–2012

1989 — I

Literaturoznawstwo — *Współczesna literatura rosyjska w kontekście historii i kultury.*

Językoznawstwo — *Aspekty badań leksyki współczesnego języka rosyjskiego.*

Glottodydaktyka — *Implikacje metodyczne wypływające z miejsca uczącego się w procesie nauczania języka rosyjskiego.*

1990 — II

Literaturoznawstwo — *Życie i twórczość Borysa Pasternaka w związku z setną rocznicą jego urodzin.*

Językoznawstwo — *Zagadnienia morfologii składni rosyjskiej.*

Glottodydaktyka — *Możliwości modelowania filologicznych i niefilologicznych form nauczania języka rosyjskiego.*

1991 — III

Literaturoznawstwo — *Związki personalne między pisarzami Wschodu i Zachodu i paralele ich utworów.*

Językoznawstwo — *Zapożyczenia w języku rosyjskim z języków zachodnioeuropejskich.*

1992 — IV

Literaturoznawstwo — *Rosyjsko-europejskie związki literackie.*

Językoznawstwo — *Rosyjsko-europejskie związki językowe.*

Glottodydaktyka — *Błąd językowy jako problem glottodydaktyczny.*

1993 — V

Literaturoznawstwo — *Literatura XX wieku a religia.*

Językoznawstwo — *Internacjonalizacja słownictwa współczesnego języka rosyjskiego.*

Glottodydaktyka — *Modelowanie kursów równoległych nauki dwóch języków obcych.*

1995 — VI

„Jubileusz 30-lecia rusycystyki poznańskiej i Jubileusz 70-lecia urodzin prof. Zbigniewa Barańskiego — współzałożyciela IFRos UAM”

Literaturoznawstwo — *Literatura rosyjska w kontekście kultury europejskiej.*

Językoznawstwo — *Elementy klasyczne (grecko-lacińskie) w leksyce rosyjskiej.*

Glottodydaktyka — *Aspekt filologiczny i utylitarny w nauczaniu języka rosyjskiego filologów rusycystów.*

Ukrainistyka — *Literatura ukraińska w kontekście kultury europejskiej.*

1997 — VII

Literaturoznawstwo — *Judaica w rosyjskiej literaturze i kulturze.*

Językoznawstwo — *Język rosyjski w warunkach nowych potrzeb komunikacyjnych.*

Glottodydaktyka — *Problemy przyswajania rosyjskich realiów etno-socjokulturowych w języku rosyjskim.*

1999 — VIII

„Odzwierciedlenie chrześcijaństwa w rosyjskiej kulturze, literaturze i języku u progu jego dwóchtysiąclecia”

Literaturoznawstwo — *Motywy biblijne w literaturze i kulturze rosyjskiej.*

Językoznawstwo — *Chryścianizacja, dechryścianizacja i rechryścianizacja w teorii i praktyce języka rosyjskiego.*

Glottodydaktyka — *Przyswajanie jednostek kultury chrześcijańskiej przez filologów rusycystów na ćwiczeniach praktycznych z języka rosyjskiego.*

2001 — IX

„Stereotypowość jako conceptosfera w języku rosyjskim, literaturze, kulturze i dydaktyce języka rosyjskiego”

Literaturoznawstwo — *Stereotypowość jako conceptosfera w literaturze rosyjskiej.*

Językoznawstwo — *Stereotypowość jako conceptosfera w języku rosyjskim.*

Kulturologia — *Stereotypowość jako conceptosfera w kulturze rosyjskiej.*

Glottodydaktyka — *Stereotypowość jako conceptosfera w dydaktyce języka rosyjskiego.*

2003 — X

„Słowo rosyjskie w zmieniającym się obrazie świata”

Literaturoznawstwo — *Słowo rosyjskie w literackim zmieniającym się obrazie świata.*

Językoznawstwo — *Słowo rosyjskie w zmieniającym się językowym obrazie świata.*

Kulturologia — *Słowo w kulturze rosyjskiej w zmieniającym się obrazie świata.*

Glottodydaktyka — *Teoria i praktyka przyswajania słownictwa rosyjskiego na etapie zaawansowanym.*

2005 — XI „Język, literatura i kultura w przestrzeni ogólnoeuropejskiej. Jubileusz 40-lecia rusycystyki poznańskiej”

Językoznawstwo — *Język rosyjski w kontakcie z innymi językami europejskimi.*

Literaturoznawstwo — *Eurazyjskie konteksty literatury i kultury rosyjskiej.*

Glottodydaktyka — *Innowacje technologiczne w dydaktyce języka rosyjskiego jako obcego.*

2009 — XII „Język rosyjski, literatura i kultura na przełomie wieków: kreatywność i innowacje w kształtowaniu kompetencji interkulturowej, w badaniach, tłumaczeniu i dydaktyce”

Literaturoznawstwo — *sekcja I.*

Glottodydaktyka — *sekcja II.*

Literaturoznawstwo i kulturologia — *sekcja III.*

Językoznawstwo — *sekcja IV.*

2012 — XIII

Językoznawstwo — *Leksykalno-semantyczne zmiany w języku rosyjskim w diachronii i synchronii.*

Literaturoznawstwo I — *W poszukiwaniu określenia paradygmatu tragizmu.*

Literaturoznawstwo II — *Parodia we współczesnej literaturze rosyjskiej*.
Glottodydaktyka — *Interkulturowe aspekty nauczania języka rosyjskiego jako obcego*.

Тадеуш Пахольчик

ЗОЛОТОЙ ЮБИЛЕЙ ПОЗНАНЬСКОЙ РУСИСТИКИ
— ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКАЯ ПРОБЛЕМАТИКА
МЕЖДУНАРОДНЫХ НАУЧНЫХ КОНФЕРЕНЦИЙ (1989–2012)

Резюме

Основная цель статьи — представить актуальные и перспективные вопросы научных конференций из цикла *Европейская русистика и современность*, организуемых Институтом русской филологии Университета им. Адама Мицкевича в Познани (1989–2012).

Эти вопросы представлены на фоне краткой истории этого Института и его современной деятельности.

Tadeusz Pacholczyk

GOLDEN JUBILEE OF RUSSIAN STUDIES IN POZNAŃ
— RESEARCH SUBJECTS OF INTERNATIONAL CONFERENCES (1989–2012)

Summary

The main object of this paper is to present the current and prospective subjects of the „Russian Studies in Europe and Modern Times” conferences organised by the Institute of Russian Studies of The Adam Mickiewicz University in Poznań (1989–2012).

These subjects are presented in the context of the institute’s history.